

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Ľubomírom Šramkom v právnej veci navrhovateľa: pána

štátneho príslušníka Afgánskej islamskej republiky (ďalej len Afganistan), podľa vlastného udania v zahraničí bytom naposledy v Afganistan, aktuálne s miestom pobytu Bratislava, zastúpeného pani

ľudske práva so sídlom Hurbanovo nám. 5, Bratislava, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Migračný úrad** so sídlom Pivonková 6, Bratislava o opravnom prostriedku navrhovateľa zo dňa 7.7.2010 proti rozhodnutiu odporcu ČAS: MU-131-7/PO-Ž-2010 zo dňa 10.6.2010 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie odporcu ČAS: MU-131-7/PO-Ž-2010 zo dňa 10.6.2010 **zrušuje** podľa ust. § 250 j ods. 2, písm. b/, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a vec **vracia** odporcovi na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave navrhovateľovi **nepriznáva** právo na náhradu trov tohto konania.

Trovy tlmočného, o výške ktorých rozhodne súd osobitným uznesením, znáša Slovenská republika.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím ČAS: MU-131-7/PO-Ž-2010 zo dňa 10.6.2010 odporca podľa § 15b ods. 1, písm. b/ z dôvodu § 13c, ods. 2, písm. d/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) navrhovateľovi

zrušil poskytnutú doplnkovú ochranu. S poukazom na ust. § 52 ods. 2 zákona o azyle v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok – návrh zo dňa 7.7.2010, ktorým sa domáhal jeho zrušenia. Namietal v ňom, že zistenie skutkového stavu veci je v rozpore s obsahom spisu, že je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a pre nezrozumiteľnosť a že odporca pri jeho vydaní postupoval v rozpore s ust. § 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok). Stručne opísal dôvody poskytnutia doplnkovej ochrany podľa rozhodnutia odporcu ČAS: MU-791-59/PO-Ž-2006 zo dňa 26.5.2009 a namietal, že z napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, čo odporcu viedlo k jeho úvahe, vyslovenej v odôvodnení rozhodnutia, podľa ktorej po posúdení navrhovateľovej žiadosti o predĺženie poskytnutej doplnkovej ochrany bolo potrebné rozhodnúť o zrušení doplnkovej ochrany s poukazom na bezpečnostný záujem Slovenskej republiky. Namietal tiež, že administratívny spis odporcu neobsahuje dôkazy, ktoré by odôvodňovali výrok o zrušení doplnkovej ochrany a teda že rozhodnutie vychádzalo zo skutkového stavu, ktorý je v rozpore s obsahom spisu a z týchto dôvodov namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

Na pojednávaní, konanom 27.10.2010 navrhovateľ ústami svojej zástupkyne namietal tiež porušenie Článku 46 Ústavy Slovenskej republiky a Článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhovateľ ďalej uviedol, že počas jeho 5-ročného pobytu na Slovensku nemal žiadne problémy so slovenskými štátnymi orgánmi, že tu riadne pracuje, že nikdy nič zlé nevykonal. Uviedol, že na výzvu afgánskej vlády ako príslušník hnutia Taliban odovzdal zbraň, že toto hnutie sa mu vyhrážalo s tým, že spolupracuje s vládou Slovenskej republiky a že v prípade jeho návratu do Afganistanu by hnutie Taliban od neho zbraň pýtalo, pričom keďže by ju vrátiť nemohol (odovzdal ju na výzvu vlády), určite by ho zabili.

Odporca navrhol vo svojom vyjadrení zo dňa 7.3.2011 k návrhu napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť. Poukázal pritom na skutočnosť, že v zmysle ust. § 52 ods. 2 zákona o azyle sa v prípade zrušenia doplnkovej ochrany podľa § 15b ods. 1, písm. b/ zákona o azyle v rozhodnutí uvedie iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky. Podaním zo 4.4.2011 uviedol, že informácie, ktoré ho viedli k záveru, že v prípade navrhovateľa ide o bezpečnostný záujem nie sú súčasťou predmetného azylového spisu, nakoľko ide o utajované skutočnosti. Navrhol súdu, aby si ich súd vyžiadal od pôvodcu – Slovenskej informačnej služby, ktorá sa vyjadruje k žiadostiam o azyl v zmysle § 19a, ods. 7 zákona o azyle.

Súd podaný návrh prejednal a rozhodol podľa ust. § 250q Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (O.s.p.) ako miestne a vecne príslušný súd (§ 246a ods. 2 O.s.p., § 21 ods.3 zákona o azyle., § 14 zák. č.371/2004 Z.z. v platnom znení) na pojednávaní, ktoré bolo tlmočené do jazyka paštúnkeho (vrátane vyhlásenia rozsudku, jeho odôvodnenia a poučenia o možnosti podať proti rozsudku odvolanie) a dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné zrušiť a vec vrátiť odporcovi na ďalšie konanie.

Pred samotným prejednaním a rozhodnutím veci sa súd podrobne oboznámil s obsahom prvostupňového správneho spisu ČAS: MU-131/PO-Ž-2010, ako aj spismi Č.p.: MU-1393/PO-Ž/2005 a MU-791/PO-Ž/2006.

Zo spisu Č.p.: MU-1393/PO-Ž/2005 súd zistil, že navrhovateľ ako [redacted], požiadal o azyl vyhlásením zo dňa 14.7.2005 z dôvodu strachu o život a z ekonomických dôvodov. Právoplatným rozhodnutím odporcu zo dňa 30.8.2005 mu azyl udelený nebol a bolo vyslovené, že sa na neho nevzťahuje zákaz vyhostenia

Zo spisu Č.p.: MU-791/PO-Ž/2006 súd zistil, že odporca právoplatným rozhodnutím Č.p.: 791-59/PO-Ž/2006 zo dňa 26.5.2009 navrhovateľovi poskytol doplnkovú ochranu na dobu jedného roka. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ splnil predpoklady pre jej poskytnutie.

Zo spisu odporcu ČAS: MU-131/PO-Ž-2010 súd zistil, že navrhovateľ, držiteľ cudzineckého pasu SR č. [redacted] dňa 15.3.2010 požiadal odporcu o predĺženie poskytnutej doplnkovej ochrany z dôvodu, že dôvody na jej poskytnutie trvajú, pretože existuje dôvod domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny svojho pôvodu vystavený vážnej hrozbe bezprávia. Napadnutým rozhodnutím zo dňa 10.6.2010 odporca podľa § 15b ods. 1, písm. b) z dôvodu § 13c ods. 2, písm. d) a podľa § 52 ods. 2 zákona o azyle navrhovateľovi zrušil doplnkovú ochranu z dôvodu, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky. Okrem kópií predchádzajúcich rozhodnutí, resp. záznamov z vykonaných pohovorov v predchádzajúcich konaniach, resp. kópie navrhovateľovi vydaného cudzineckého cestovného pasu sa v spise odporcu nenachádzajú žiadne iné relevantné dokumenty.

Podľa ust. § 52, ods. 1 zákona o azyle na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 3 ods. 4 zák. č. 71/1967 Z. o správnom konaní v platnom znení (Správny poriadok) rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

Podľa ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa ust. § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnejmu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa ust. § 19a ods. 7 zákona o azyle ministerstvo si na posúdenie žiadosti o udelenie azylu vyžiada vyjadrenie Slovenskej informačnej služby, ktorá svoje vyjadrenie zašle ministerstvu do desiatich dní od doručenia žiadosti; ministerstvo na

ten účel umožní Slovenskej informačnej službe vstup do evidencií podľa § 48 ods. 1. Slovenská informačná služba je oprávnená na účely podania vyjadrenia spracúvať osobné údaje podľa § 48 ods. 1.

Podľa ust. § 52 ods. 2 zákona o azyle v odôvodnení rozhodnutia ministerstva o neudelení azylu podľa § 13 ods. 5 písm. a), neposkytnutí doplnkovej ochrany podľa § 13c ods. 2 písm. d), odňatí azylu podľa § 15 ods. 3 písm. a), zrušení doplnkovej ochrany podľa § 15b ods. 1 písm. b) z dôvodu podľa § 13c ods. 2 písm. d), nepredĺžení doplnkovej ochrany podľa § 20 ods. 3 z dôvodu podľa § 13c ods. 2 písm. d) a zrušení poskytovania dočasného útočiska podľa § 33 písm. c) sa uvedie iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 250q ods. 2 O.s.p. o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 250j ods. 2, písm. b/ O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov.

Podľa ust. ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu, ak rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v intenciách podaných námietok, ako aj v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10SžA/2/2011 zo 16.2.2011, ktorým bol v prejednávanej veci tunajším súdom vydaný rozsudok zo dňa 27.10.2010 zrušený a vec bola vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

K námietke, že napadnuté rozhodnutie odporcu nie je náležitým spôsobom odôvodnené, nakoľko v ňom nie je uvedené o aké dôvody v bezpečnostnom záujme Slovenskej republiky ide v jeho prípade a že je z tohto dôvodu nepreskúmateľné:

Podľa názoru súdu táto námietka nie je dôvodná. Odporca zrušil navrhovateľovi poskytnutú doplnkovú ochranu podľa § 15b ods. 1, písm. b/ z dôvodu § 13c, ods. 2, písm. d/ zákona o azyle, teda z dôvodu, že navrhovateľ predstavuje nebezpečenstvo pre bezpečnosť Slovenskej republiky. V súlade s ust. § 52 ods. 2 zákona o azyle odporca v odôvodnení rozhodnutia iba uviedol, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky. Dôvod takéhoto znenia predmetnej zákonnej úpravy (§ 52 ods. 2 zákona o azyle) je zrejmý - je to snaha zabrániť

zverejneniu prameňov z ktorých sa dospelo k poznatkom, podľa ktorých konkrétna osoba predstavuje nebezpečie pre bezpečnosť Slovenskej republiky. V prípade, ak by odôvodnenie administratívneho rozhodnutia, ktoré je svojím charakterom verejnou listinou, obsahovalo opis zisteného stavu, došlo by k odkrytiu zdroja poznatkov, samotnej masy poznatkov a spôsobu ich získania, čím by sa v konkrétnej veci zmarilo konanie príslušných štátnych orgánov a vo všeobecnosti by sa aj zverejnili postupy, používané na odhaľovanie konaní, ktoré môžu ohrozovať ústavné zriadenie, územnú celistvosť, zvrchovanosť a bezpečnosť Slovenskej republiky, ktoré vedú napr. k aktivite cudzích spravodajských služieb, k organizovaniu trestnej činnosti a terorizmu, resp. ktoré môžu vážne ohroziť alebo poškodiť hospodárske záujmy Slovenskej republiky.

K námietkam, že rozhodnutie vychádzalo zo skutkového stavu, ktorý je v rozpore s obsahom spisu a že postup odporcu pri posudzovaní žiadosti navrhovateľa o predĺženie doplnkovej ochrany je v rozpore s ust. § 3 Správneho poriadku:

Súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k názoru, že táto námietka vznesená navrhovateľom je dôvodná a že odporca sa dôsledne neriadil príslušnými citovanými procesnými ustanoveniami Správneho poriadku a preto bolo potrebné napadnuté rozhodnutie odporcu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Je potrebné uviesť, že k v rozhodnutí uvedenému konštatovaniu odporcu, že totižto navrhovateľ predstavuje nebezpečenstvo pre bezpečnosť Slovenskej republiky, musí odporca dospieť na základe určitých poznatkov – zistení (zistenie skutkového stavu veci). Zdrojom takýchto poznatkov by malo byť podľa názoru súdu predovšetkým vyjadrenie Slovenskej informačnej služby (§ 19a ods. 7 zákona o azyle). Ďalej aj napr. relevantné listinné doklady iných kompetentných štátnych orgánov, poprípade aj vlastné zistenia odporcu.

Ako to vyplynulo z oboznámenia sa s obsahom spisu odporcu ČAS: MU-131/PO-Ž-2010, tento neobsahuje žiaden dokument (správu, vyjadrenie, podklad, zväzok listín či dôkaz), na základe ktorého by bolo možné konštatovať, že práve s odkazom na jeho obsah dospel odporca k názoru, že navrhovateľ predstavuje nebezpečenstvo pre bezpečnosť Slovenskej republiky, resp. že k takémuto zisteniu dospel iný kompetentný štátny orgán.

S poukazom na uvedené možno dospieť iba k dvom záverom: (1) Bud' odporca nemal k dispozícii žiadne poznatky o ktoré by oprel svoje konštatovanie, že navrhovateľ predstavuje nebezpečenstvo pre bezpečnosť Slovenskej republiky, čo však súd nepredpokladá vzhľadom k tomu, že odporca je orgánom verejnej moci o ktorom sa zo zákona predpokladá, že svoje úlohy na úseku rozhodovania na úseku azylu, doplnkovej ochrany a dočasného útočiska si plní v súlade so zákonom, alebo (2) takéto informácie k dispozícii mal, ale ich nezaložil do príslušného spisu navrhovateľa. Odporca v konaní pred súdom uviedol, že informáciu od Slovenskej informačnej služby má k dispozícii, avšak vzhľadom k jej charakteru nie je súčasťou spisu.

V každom prípade však odporca dospel k záveru, že navrhovateľ predstavuje nebezpečenstvo pre bezpečnosť Slovenskej republiky bez toho, aby v administratívnom spise existoval podklad na základe ktorého k takémuto záveru (správnej úvahe) dospel. Ide teda zjavne o situáciu, kedy zistenie skutkového stavu veci (že navrhovateľ predstavuje nebezpečenstvo pre bezpečnosť Slovenskej republiky) je v rozpore s obsahom spisu. Takýto stav je dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa ust. § 250j ods. 2, písm. b/ O.s.p.

Pokiaľ odporca mal k dispozícii poznatky, na základe ktorých dospel k správnej úvahe, podľa ktorej navrhovateľ predstavuje nebezpečenstvo pre bezpečnosť Slovenskej republiky, tieto musia existovať vo forme (spravidla písomnej), ktorá umožní účastníkom konania, ich zástupcom, resp. preskúmavajúcemu orgánu oboznámiť sa s ich obsahom. Ak však odporca i napriek ich existencii tieto nezaložil do administratívneho spisu, takýto stav je potrebné vyhodnotiť ako neúplnosť spisu, ktorá skutočnosť je dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia z dôvodu ust. § 250j ods. 3 O.s.p.

K návrhu odporcu, aby si súd vyžiadal informácie, ktoré mal od Slovenskej informačnej služby, týkajúce sa prejednávanej veci a ktoré nezaložil do spisu, súd poznamenáva, že takémuto návrhu na doplnenie dokazovania nevyhovel. Mal totižto zato, že vzhľadom na zistený obsah administratívneho spisu (ČAS: MU-131/PO-Ž-2010) by takýmto postupom v plnej miere nahrádzal konanie odporcu v prvostupňovom správnom (azylovom) konaní, pričom by súčasne odňal navrhovateľovi (resp. jeho zástupkyňi) jemu priznané procesné práva ako účastníkovi prvostupňového správneho konania. V ostatnom súd odkazuje na vyššie uvedené odôvodnenie tohto rozsudku.

V ďalšom konaní bude úlohou odporcu opätovne prejsť navrhovateľovu žiadosť o predĺženie poskytnutej doplnkovej ochrany v intenciách zákona o azyle, resp. Správneho poriadku. Podklady, slúžiace k preukázaniu zisteného stavu veci založiť do administratívneho spisu, pričom v prípade ak by išlo o materiály, podliehajúce osobitnému režimu (napr. v zmysle zák. č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov) zabezpečiť narábanie s nimi v zmysle v zmysle príslušných právnych predpisov.

S poukazom na znenie ust. § 250r O.s.p. je odporca pri novom prejedaní veci viazaný právnym názorom súdu.

O trovách účastníkov konania súd rozhodol za použitia ust. § 250 k ods.1/ O.s.p. Navrhovateľ bol v konaní úspešný, náhradu trov konania však nežiadal a preto súd rozhodol tak, že mu nepriznal právo na ich náhradu.

O výške trov tlmočenia pojednávania rozhodne súd osobitným uznesením. Tieto trovy však znáša štát s poukazom na ust. § 141 ods.2 O.s.p.

Záverom súd poznamenáva, že navrhovateľ je zo zákona oslobodený od platenia súdneho poplatku za konanie (§ 4 ods. 2, písm. v/ zák.č.71/1992 Zb.). Odporca, i keď v konaní nemal úspech a je teda poplatníkom, je štátnou rozpočtovou organizáciou, ktorá je zo zákona oslobodená od poplatku (§ 4 ods. 2, písm. a/ zák.č.71/1992 Zb.). Súd preto žiadneho z účastníkov konania nezaviazal k zaplateniu poplatku za toto konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované; odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 O.s.p).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 O.s.p).

V Bratislave dňa 20. apríla 2011

JUDr. Ľubomír Šramko
sudca

Za správnosť vyhotovenia: